

บทที่ 8

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

8.1 สรุปการวิจัย

จากการศึกษาคำขึ้นประเจตที่ไม่มีมีความหมายอ้างอิง (non-referential meaning) ในบทสนทนาแบบกันเองในภาษาไทยนครศรีธรรมราช สามารถสรุปได้ดังนี้

8.1.1 ภาษาไทยนครศรีธรรมราชมีชุดของคำขึ้นประเจตที่ไม่มีมีความหมายอ้างอิง ใช้ในการดำเนินกระบวนการต่างๆ ในประเจตเช่นเดียวกับภาษาไทยถิ่นอื่นๆ เช่น ภาษาไทยกรุงเทพฯ ที่วัชรพล บุญมิตร (2539) ศึกษา และภาษาไทยถิ่นชัยภูมิที่จตุพร กลั่นเรืองแสง (2539) ศึกษา จากการวิเคราะห์ ผู้วิจัยพบคำขึ้นประเจตที่ไม่มีมีความหมายอ้างอิงจำนวน 24 คำขึ้น

8.1.2 คำขึ้นประเจตที่ไม่มีมีความหมายอ้างอิงในภาษาไทยนครศรีธรรมราชทั้ง 24 คำขึ้น มีหน้าที่หลักในการดำเนินกระบวนการต่างๆ ในประเจตการสนทนาครบทั้ง 4 กระบวนการ ดังนี้

8.1.2.1 กระบวนการจัดการปฏิสัมพันธ์ มีคำขึ้นประเจตที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการนี้ 3 คำขึ้น คือ

- (1) คำขึ้นประเจต { 7a } แสดงการดำเนินหลัก
- (2) คำขึ้นประเจต { 7a }' แสดงการรับหลักและการส่งหลัก
- (3) คำขึ้นประเจต { 7b } แสดงการขัดจังหวะหลัก

8.1.2.2 กระบวนการจัดการเป้าหมายของการสนทนา มีคำขึ้นประเจตที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการนี้ 8 คำขึ้น คือ

- (1) คำขึ้นประเจต { 8a } แสดงการย้ำความและขอการสนับสนุน
- (2) คำขึ้นประเจต { 8b } แสดงการย้ำความ
- (3) คำขึ้นประเจต { 8c } แสดงการกระตุ้นให้ผู้ฟังพูดซ้ำ

- (4) คำนีปริงเฉท { *ha* }² แสดงการกระดุนหรือย้ำความจำ
- (5) คำนีปริงเฉท { *maj* } แสดงการยื่นชั้นเชิงปฏิเสธ
- (6) คำนีปริงเฉท { *le* } แสดงการยื่นชั้น
- (7) คำนีปริงเฉท { *he* } แสดงการขอความสนใจ
- (8) คำนีปริงเฉท { *thi* } แสดงการขอให้ปฏิบัติตาม

8.1.2.3 กระบวนการปรับความสอดคล้องของสระ มีคำนีปริงเฉทที่ทำหน้าที่หลัก
ในกระบวนการนี้ 5 คำนี คือ

- (1) คำนีปริงเฉท { *ro* } แสดงสถานะของสระแบบยังไม่รู้
- (2) คำนีปริงเฉท { *ni* } แสดงสถานะของสระแบบยังไม่รู้
- (3) คำนีปริงเฉท { *han* } แสดงสถานะของสระแบบนี่กออก
- (4) คำนีปริงเฉท { *la* } แสดงสถานะของสระแบบนี่กอยู่
- (5) คำนีปริงเฉท { *hej* } แสดงสถานะของสระแบบนี่กอยู่

8.1.2.4 กระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา มี
คำนีปริงเฉทที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการนี้ 8 คำนี คือ

- (1) คำนีปริงเฉท { *me* } แสดงความขัดข้องใจ
- (2) คำนีปริงเฉท { *ʔaj ja* } แสดงความตกใจ
- (3) คำนีปริงเฉท { *haj* } แสดงความรู้สึกทั้งในด้านบวกและลบ
- (4) คำนีปริงเฉท { *chat* } แสดงความรู้สึกทั้งในด้านบวกและลบ
- (5) คำนีปริงเฉท { *ʔo* } แสดงความรู้สึกทั้งในด้านบวกและลบ
- (6) คำนีปริงเฉท { *kha* } แสดงความศุภาพ
- (7) คำนีปริงเฉท { *khrap* } แสดงความศุภาพ
- (8) คำนีปริงเฉท { *wa* } แสดงความไม่ศุภาพ

8.1.3 ดัชนีปริงเลทหนึ่งดัชนีมีรูปแปรได้มากกว่าหนึ่งรูป รูปแปรของดัชนีปริงเลทหนึ่งๆ อาจแตกต่างกัน เนื่องจากความสั้น-ยาวของสระ การปรากฏและการหายไปของพยัญชนะ ดันและ/หรือพยัญชนะท้าย และระดับเสียงวรรณยุกต์ที่เปลี่ยนไป ดังจะแสดงโดยตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงภาพรวมของดัชนีปริงเลทและรูปแปร

ดัชนีปริงเลท	รูปแปร
{ ʔa }	<u>ʔa:</u> ²¹¹ , <u>ʔə:</u> ²¹¹ , <u>ʔu:</u> ²¹¹
{ ha } ¹	<u>ha:</u> ³³ , <u>ʔa:</u> ³³ , <u>ʔa:</u> ²¹ , <u>hə:</u> ³³ , <u>ʔə:</u> ³³ , <u>ʔə:</u> ³³ , <u>ʔə:</u> ³⁵ , <u>ʔə:</u> ³⁵ , <u>ʔɔ:</u> ³³ , <u>ʔɔ:</u> ³³ , <u>ʔɔ:</u> ³³ , <u>ʔɔ:</u> ³³ , <u>ʔɔ:</u> ³⁵ , <u>ʔɔ:</u> ³⁵ , <u>ʔɔ:</u> ⁴¹ , <u>ʔu:</u> ³³ , <u>ʔum</u> ³³ , <u>ʔu:</u> ³⁵ , <u>ʔum</u> ⁴¹ , <u>ʔu:</u> ²¹ <u>ʔɔ?</u> ³³ , <u>ʔu</u> ³³ , <u>ha?</u> ³⁵
{ ʔə }	<u>ʔə</u> ⁴¹
{ na }	<u>na:</u> ⁴⁵ , <u>na</u> ⁴⁵ , <u>na:</u> ³³
{ wə }	<u>wə:</u> ²¹ , <u>wə:</u> ³⁵
{ khɔ }	<u>khɔ</u> ⁴⁵
{ ha } ²	<u>hə</u> ³⁵ , <u>ha:</u> ⁴⁵ , <u>hə</u> ⁴⁵
{ maj }	<u>maj</u> ⁴⁵ , <u>mɛ</u> ⁴⁵
{ lɛ }	<u>lɛ:</u> ³³ , <u>lɛ?</u> ³³ , <u>lɛ:</u> ³³ , <u>ʔɛ:</u> ³³ , <u>lɛ:</u> ⁴⁵ , <u>lɛ?</u> ⁴⁵ , <u>lɛ:</u> ⁴⁵ , <u>lɛ?</u> ⁴⁵ , <u>ʔɛ:</u> ⁴⁵
{ hɛ }	<u>hɛ:</u> ³³
{ thi }	<u>thi</u> ²¹ , <u>thi</u> ⁴⁵ , <u>ta:</u> ³³ , <u>ta:</u> ³³ , <u>ta?</u> ³³
{ ro }	<u>ro:</u> ³³ , <u>ro:</u> ⁴⁵ , <u>do:</u> ³³ , <u>nu</u> ³³
{ ni }	<u>ni</u> ³³ , <u>ni</u> ⁴⁵
{ han }	<u>han</u> ³³ , <u>ʔan</u> ³³ , <u>nan</u> ³³ , <u>nən</u> ³³ , <u>ʔən</u> ³³ , <u>nwn</u> ³³ , <u>ʔwn</u> ³³ , <u>ʔan</u> ⁴¹
{ la }	<u>la</u> ²¹ , <u>ʔa</u> ²¹ , <u>na</u> ²¹ , <u>law</u> ³³ , <u>ʔaw</u> ³³ , <u>law</u> ⁴¹
{ həj }	<u>həj</u> ⁴¹

ตารางที่ 12 แสดงภาพรวมของดัชนีปริงเฉทและรูปแปร (ต่อ)

ดัชนีปริงเฉท	รูปแปร
{ mɛ }	<i>mɛ</i> ²¹
{ ʔaj jə }	<i>ʔaj</i> ⁴¹ , <i>jə</i> ³³
{ haj }	<i>ha:j</i> ³³
{ chat }	<i>cha:t</i> ²⁴
{ ʔo }	<i>ʔo</i> ³³ , <i>ʔo</i> ⁴¹ , <i>ʔoʔ</i> ⁴⁵ , <i>ʔoʔ</i> ³³ , <i>ʔoʔ</i> ⁴⁵
{ kha }	<i>kha</i> ²¹ , <i>kha</i> ⁴⁵
{ khrap }	<i>khrap</i> ²¹ , <i>khap</i> ²¹
{ wa }	<i>wa</i> ⁴⁵ , <i>waʔ</i> ⁴⁵

8.1.4 ดัชนีปริงเฉทส่วนใหญ่มีหน้าที่ยากกว่าหนึ่งหน้าที่ กล่าวคือ ดัชนีปริงเฉทหนึ่งๆ สามารถมีหน้าที่หลักและหน้าที่รองได้ แต่มีดัชนีปริงเฉทกลุ่มหนึ่งที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการเพียงกระบวนการเดียวเท่านั้น คือ ดัชนีปริงเฉทในกระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา ดังจะแสดงโดยตารางที่ 13 ในหน้า 153 ต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงภาพรวมการตรวจหน้าที่หลักและหน้าที่รองของดัชนีปริงเฉท

** หมายถึง กระบวนการที่ดัชนีปริงเฉททำหน้าที่หลัก

* หมายถึง กระบวนการที่ดัชนีปริงเฉททำหน้าที่รอง

กระบวนการที่ดัชนีปริงเฉทตรวจหน้าที่

ดัชนีปริงเฉท	กระบวนการจัดการปฏิบัติขั้นต้น	กระบวนการจัดการเป้าหมายของการสนทนา	กระบวนการปรับความสอดคล้องของสาระ	กระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา
{7a}	** คำเนิ่นผลัด	* แสดงว่ายังพูดไม่จบความ		
{ha}	** รับผลัดและส่งผลัด	* สนับสนุน * แข็งความ * กระตุ้นให้พูดซ้ำ	* นึกออก * ยังไม่รู้	* แสดงความจริงใจ
{7e}	** ชัดแจ้งหว่าผลัด	* แก่ใจด้อยค่าที่กล่าวไปแล้ว		
{na}		** ข้ำความและการสนับสนุน	* นึกออก	* แสดงความจริงใจ
{we}		** ข้ำความ	* นึกออก	* แสดงความจริงใจ
{kha}	* ส่งผลัด	** กระตุ้นให้พูดซ้ำ	* นึกออก	
{ha}		** กระตุ้นหรือข้ำความข้ำ	* นึกออก	* แสดงความจริงใจ
{maj}		** ปฏิเสธ	* ยังไม่รู้	
{le}		** ชื่นช้น	* นึกออก	* แสดงความจริงใจ

ตารางที่ 13 แสดงภาพรวมการแสดงหน้าที่หลักและหน้าที่รองของดัชนีปริเฉท (ต่อ)

กระบวนการที่ดัชนีปริเฉทแสดงหน้าที่

ดัชนีปริเฉท	กระบวนการจัดการ ปฏิสัมพันธ์	กระบวนการจัดการ เป้าหมายของการสนทนา	กระบวนการปรับ ความสอดคล้อง ของสาระ	กระบวนการปรับ ความสอดคล้อง ของทัศนคติของ ผู้ร่วมสนทนา
{ he }	* เริ่มผลัด หรือ ขัดจังหวะผลัด	** ขอความสนใจ	* ยังไม่รู้	
{ thi }		** ขอให้ปฏิบัติตาม	* นึกออก	* แสดงความจริงจัง
{ ro }		* ระบุความ	** ยังไม่รู้	* แสดงความจริงจัง
{ ni }		* ระบุความ	** ยังไม่รู้	* แสดงความจริงจัง
{ han }		* บอกความสำคัญ ของเรื่องที่กล่าว	** นึกออก	* แสดงความจริงจัง
{ la }		* ระบุความ	** นึกอยู่	* แสดงความจริงจัง
{ haj }	* ส่งผลัด		** นึกอยู่	* แสดงความจริงจัง
{ me }				** ขัดข้องใจ
{ ?aj ja }				** ตกใจ
{ haj }				** แสดงความรู้สึก ทั้งบวกและลบ
{ chat }				** แสดงความรู้สึก ทั้งบวกและลบ

ตารางที่ 13 แสดงภาพรวมการแสดงผลหน้าที่หลักและหน้าที่รองของดัชนีปริเฉท (ต่อ)

กระบวนการที่ดัชนีปริเฉทแสดงผลหน้าที่

ดัชนีปริเฉท	กระบวนการจัดการ ปฏิสัมพันธ์	กระบวนการจัดการ เป้าหมายของ การสนทนา	กระบวนการปรับ ความสอดคล้อง ของสาระ	กระบวนการปรับ ความสอดคล้อง ของทัศนคติของ ผู้ร่วมสนทนา
{ 70 }				** แสดงความรู้สึก ทั้งบวกและลบ
{ kha }	* (รับผลัด)			** สุภาพ
{ khrap }	* (รับผลัด)			** สุภาพ
{ wa }	* (รับผลัด)			** ไม่สุภาพ

การวิจัยนี้ ทำให้เห็นภาพรวมดัชนีปริเฉทที่ไม่มีความหมายอ้างถึงในภาษาไทย นครศรีธรรมราช อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ยึดข้อมูลเป็นหลัก และข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา เป็นข้อมูลการสนทนาแบบกันเองที่มีความยาว 62 นาที 22 วินาที จึงอาจพบว่ายังมีดัชนีปริเฉทอื่นๆ ที่มีอยู่ในภาษาไทยนครศรีธรรมราชที่ผู้วิจัยมิได้กล่าวถึงในที่นี้ เนื่องจากเป็นดัชนีปริเฉทที่มีได้ปรากฏในข้อมูล หากมีการศึกษาข้อมูลการสนทนาที่มีความยาวมากขึ้น อาจพบดัชนีปริเฉทอื่นๆ เพิ่มเติมจากการวิจัยนี้ และอาจพบว่าดัชนีปริเฉทที่ปรากฏในการวิจัยนี้แสดงผลหน้าที่ในกระบวนการต่างๆ มากกว่าที่ผู้วิจัยกล่าวถึงได้ เนื่องจากดัชนีปริเฉทนั้นอาจปรากฏในบริบทที่แตกต่างจากการวิจัยครั้งนี้

8.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

8.2.1 เป็นที่น่าสังเกตว่าคำนิพริงเฉทที่ไม่มีความหมายอ้างอิงถึงในภาษาไทยนครศรีธรรมราช มีอยู่เป็นจำนวนมาก จะเห็นได้จากบทสนทนาทั้ง 7 บทสนทนา ซึ่งมีจำนวนผลัด 990 ผลัด พบคำนิพริงเฉทที่ไม่มีความหมายอ้างอิงถึงเป็นจำนวนถึง 867 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าคำนิพริงเฉท มีบทบาทสำคัญในการสนทนา ทำให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

8.2.2 อาจกล่าวได้ว่า คำนิพริงเฉทที่ไม่มีความหมายอ้างอิงถึงในภาษาไทยนครศรีธรรมราชนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มคำนิพริงเฉทที่เป็นคำอุทาน เช่น { *ro* } และ { *ʔaj ja* } และกลุ่มคำนิพริงเฉทที่เป็นหน่วยคำเสริม (particle) เช่น { *ro* } และ { *han* }

8.2.3 รูปแปรต่างๆ ของคำนิพริงเฉทมีผลต่อการเลือกใช้ของผู้พูด กล่าวคือ ผู้พูดจะเลือกใช้รูปแปรที่แตกต่างกันของแต่ละคำนิพริงเฉท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ร่วมสนทนา สถานการณ์หรือบริบทการสนทนา และทัศนคติ อารมณ์ของผู้พูดต่อสิ่งที่กล่าว คอผู้ร่วมสนทนา หรือต่อบริบทในขณะมีการกล่าวถ้อย เช่น การเลือกใช้รูปแปรของคำนิพริงเฉท { *thi* } ซึ่งผู้พูดจะเลือกใช้รูปแปร *ɛt*³³ เมื่อต้องการขอร้องให้ผู้ร่วมสนทนาปฏิบัติตามที่ตนขอ แต่รูปแปร *ɛtʔ*³³ จะถูกใช้เมื่อผู้พูดเกิดความรำคาญ จึงสั่งให้ผู้ร่วมสนทนาปฏิบัติตามที่ตนต้องการในทันที ซึ่งรูปแปรนี้ ผู้พูดมักจะใช้พูดกับผู้ที่มีความสนิทสนมกันมากๆ เช่น เพื่อน หรือผู้ที่อาวุโสกว่าใช้พูดกับผู้ที่อาวุโสน้อยกว่า หากผู้พูดใช้รูปแปรนี้กับผู้ที่ไม่สนิทสนมหรือคุ้นเคยกันจะดูเป็นการไม่สุภาพ เนื่องจากรูปแปรนี้มีระดับการตั้งที่ฟังดูรุนแรงกว่ารูปแปรอื่นๆ หรือการเลือกใช้รูปแปรของคำนิพริงเฉท { *ha* } ซึ่งผู้พูดจะเลือกใช้รูปแปร *ʔo*³⁶ เมื่อต้องการแสดงการรับผลัดแบบคล้อยตาม และสนับสนุนสิ่งที่ผู้พูดคนก่อนกล่าวไว้อย่างกระตือรือร้นและจริงจัง ในขณะที่รูปแปร *ʔu*²¹ จะถูกใช้เมื่อผู้พูดเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย เป็นต้น ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า รูปแปรที่แตกต่างกันของคำนิพริงเฉทมิได้เกิดขึ้นอย่างไร้ความหมาย แต่เป็นรูปแปรที่ทำให้เกิดการสื่อความหมายที่หลากหลายของคำนิพริงเฉทหนึ่งๆ ทำให้การสนทนามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

8.2.4 รูปแปรที่แตกต่างกันของคัชนีปริงเฉท นอกจากจะแปรไปตามปริบท อารมณ์และความรู้สึกของผู้พูดแล้ว ยังแปรไปตามลักษณะการพูดของผู้พูดและความเร็วในการพูดด้วย เช่น รูปแปรบางรูปของคัชนีปริงเฉท { *han* } มีเสียงพยัญชนะต้นหายไป ความยาวของสระลดลง หรือสระถูกลดรูปเมื่อผู้พูดพูดเร็วขึ้น เช่น รูปแปร *ʔan*³³, *ʔen*³³ และ *ʔwn*³³ เป็นต้น

8.2.5 รูปแปรซึ่งมีลักษณะทางเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งมักจะแสดงความหมายซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้ รูปแปรที่มีเสียงสระยาวมากมักแสดงความสนิทสนม การอ่อนน้อมหรือการขอร้อง เช่น *ta*³³ และ *na*⁴⁵ รูปแปรที่มีการกักของเส้นเสียงและมีเสียงสระสั้นทำให้ฟังดูห้วนสั้น เช่น *taʔ*³³ และ *waʔ*⁴⁵ มักจะแสดงความรำคาญ ความไม่พึงใจ ความขัดข้องใจ และมักใช้พูดกับผู้ที่สนิทสนมกัน ส่วนระดับเสียงจะแสดงความกระตือรือร้นของผู้พูดในการกล่าวถ้อย กล่าวคือ รูปแปรที่มีเสียง สูง-ขึ้น เช่น *na*⁴⁵ จะแสดงความกระตือรือร้นของผู้พูดมากกว่ารูปแปรที่มีเสียง กลาง-ระดับ เช่น *na*³³ และรูปแปรที่มีระดับเสียง ต่ำ-ตก เช่น *na*²¹

8.2.6 คัชนีปริงเฉทส่วนใหญ่มีรูปแปรมากกว่าหนึ่งรูปแปร และแต่ละรูปแปรนั้นจะสื่ออารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติที่แตกต่างกันของผู้พูด คัชนีปริงเฉทที่มีรูปแปรมากที่สุดในงานวิจัยนี้ คือ { *ha* } ซึ่งมีรูปแปรมากถึง 22 รูป (ดูตารางที่ 13 หน้า 151)

{ *ha* } เป็นคัชนีปริงเฉทที่ทำหน้าที่ในทุกกระบวนการของปริงเฉท คือ ทำหน้าที่ที่หักแสดงการรับผลัดและส่งผลัดในกระบวนการจัดการปฏิสัมพันธ์ ทำหน้าที่รองในกระบวนการจัดการเป้าหมายของการสนทนา และกระบวนการปรับความสอดคล้องของสาระ และแสดงระดับความจริงจังในการกล่าวถ้อย ซึ่งจะแปร ไปตามระดับเสียงที่ผู้พูดกล่าวในกระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา

สาเหตุที่คัชนีปริงเฉทนี้มีรูปแปรมากที่สุด ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าเป็นเพราะในการสนทนานั้น ผู้ฟังต้องการแสดงให้ผู้พูดทราบว่าตนยังคงฟังอยู่ จึงแสดงออกโดยการรับผลัดของผู้ที่กล่าวถ้อยอยู่ ในขณะที่เดียวกันก็แสดงความรู้สึกและทัศนคติต่อเรื่องนั้นๆ ด้วย ซึ่งการแสดงความรู้สึกและทัศนคตินั้นมิได้หลากหลาย จึงทำให้คัชนีปริงเฉทมีรูปแปรหลายรูปเพื่อใช้สื่อความรู้สึกและทัศนคติที่แตกต่าง กัน เช่น ผู้ฟังอาจจะใช้รูปแปรที่มีเสียงต่ำตก คือ

๗๗.๕^๕ ในการรับหลักแบบไม้อินคิอินร่าย หรือผู้ฟังอาจจะใช้รูปแปร ๗๘.๕^๕ ในการรับหลัก ด้วยความกระตือรือร้น เป็นต้น

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมิได้หมายความว่าดัชนีปริงเฉทอื่นๆ จะไม่มีรูปแปรที่หลากหลาย หากได้ศึกษาจากข้อมูลที่มีความยาวมากกว่านี้ อาจพบว่าดัชนีปริงเฉทที่ปรากฏในงานวิจัยนี้มี รูปแปรอื่นๆ ที่แตกต่างออกไปและอาจจะมีจำนวนมากว่าที่พบในงานวิจัยนี้ก็ได้อีก

8.2.7 ดัชนีปริงเฉทสามารถมีหน้าที่ได้มากกว่าหนึ่งหน้าที่ กล่าวคือ ดัชนีปริงเฉทสามารถ มีหน้าที่หลักและหน้าที่รองได้ในขณะเดียวกัน และเป็นที่น่าสังเกตว่าดัชนีปริงเฉทที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการใดกระบวนการหนึ่ง มักจะมีแนวโน้มที่จะทำหน้าที่รองในกระบวนการอื่นๆ ของปริงเฉทด้วย กล่าวคือ ดัชนีปริงเฉทที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการจัดการปฏิสัมพันธ์ มักจะทำหน้าที่รองในกระบวนการจัดการเป้าหมายของการสนทนา และกระบวนการปรับ ความสอดคล้องของสาระ ดัชนีปริงเฉทที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการจัดการเป้าหมายของ การสนทนามักจะทำหน้าที่รองในกระบวนการปรับความสอดคล้องของสาระ และกระบวนการ ปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา ดัชนีปริงเฉทที่ทำหน้าที่หลักใน กระบวนการปรับความสอดคล้องของสาระมักจะทำหน้าที่รองในกระบวนการจัดการเป้าหมาย ของการสนทนา และกระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา ซึ่งจะ เห็นได้ว่าดัชนีปริงเฉททั้ง 3 กลุ่มที่กล่าวมานี้มีการแสดงหน้าที่ที่หลากหลาย คือ มีการแสดง หน้าที่ในเกือบทุกกระบวนการของปริงเฉท (ดูตารางที่ 13 หน้า 153 - 155) แต่มีดัชนีปริงเฉท กลุ่มหนึ่งที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการเพียงกระบวนการเดียว คือ ดัชนีปริงเฉทที่ทำหน้าที่ หลักในกระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมิได้หมายความว่าดัชนีปริงเฉทเหล่านี้จะมีการแสดงหน้าที่ เฉพาะที่พบและกล่าวถึงในข้อมูลเท่านั้น ดัชนีปริงเฉทอาจจะมีการแสดงหน้าที่ในกระบวนการ อื่นๆ ในบริบทที่แตกต่างจากข้อมูลนี้ได้ และมีแนวโน้มว่าดัชนีปริงเฉทสามารถแสดงหน้าที่ ได้ครบทั้ง 4 กระบวนการ คือ กระบวนการจัดการปฏิสัมพันธ์ กระบวนการจัดการเป้าหมาย ของการสนทนา กระบวนการปรับความสอดคล้องของสาระ และกระบวนการปรับ ความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา ซึ่งยังไม่พบในข้อมูลงานวิจัยนี้ หากใช้ข้อมูล การสนทนาที่มีความยาวมากขึ้น อาจพบการแสดงหน้าที่ของดัชนีปริงเฉทเพิ่มเติมจาก งานวิจัยนี้

8.2.8 เป็นที่น่าสังเกตว่า คำนีปริงเฉตส่วนใหญ่แสดงหน้าที่ในกระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา ต้นนิษฐานว่าเป็นเพราะการสนทนามีลักษณะที่เป็นกันเอง และผู้ร่วมสนทนามีความสนิทสนมกันมาก จึงทำให้ผู้ร่วมสนทนาสามารถแสดงทัศนคติ อารมณ์และความรู้สึกได้อย่างเต็มที่ตลอดการสนทนา

8.2.9 เนื่องจากในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยพบว่าคำนีปริงเฉตส่วนใหญ่ทำหน้าที่ในกระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา และคำนีปริงเฉตที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนามีจำนวนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนคำนีปริงเฉตที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการอื่นๆ จึงอาจกล่าวได้ว่าการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนามีความสำคัญในการสนทนา เนื่องจากการแสดงความรู้สึกหรือทัศนคติในขณะที่กล่าวถ้อย จะทำให้ผู้ร่วมสนทนาคนอื่นทราบว่า ผู้พูดมีท่าทีหรือความรู้สึกเช่นไร อันจะยังผลให้การสนทนามีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเป้าหมายที่ผู้พูดต้องการ

8.2.10 มีปรากฏการณ์ที่คำนีปริงเฉต 2 คำนีสามารถปรากฏร่วมกันได้ ทำให้เกิดการแสดงหน้าที่ร่วมกัน (combine function) เช่น ta³³ na⁴⁵ ในตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง (1) บทสนทนาที่ 5 “จิษขาวิสาสะ” (265 - 270)

C : mi:5 ju:3 khon5 nwnɯ5, sa:1 wa:6 do:t4 ca:k4 chan7

มี อยู่ คน นึ่ง รู้สึก ว่า กระโดด จาก ชั้น

sip1 si:1 ?an³³ .

สิบ สี่

B :

log5 la:ŋ6 ?

ลง ข้างล่าง

C : log5 la:ŋ6 ta:j3 than5 thi:5.

ลง ข้างล่าง ดาย ท้น ที

B : _ te:3 wa:6 nwk7 thwnɯ1 raw7 ta³³ na⁴⁵ , khan5 tha2 wa:6

แต่ ว่า นึก ถึง เรา ถ้าหากว่า

ro:n7 mw:5 ro:n7 ti:n3 nan³³ , man2 toŋ4 do:t4.

ร้อน มือ ร้อน เท้า มัน ต้อง กระโดด

ในตัวอย่างนี้เป็นการสนทนาเรื่องไฟไหม้ที่โรงแรมแห่งหนึ่ง C กล่าวถึงคนที่กระโดดลงมาจากชั้นบนของโรงแรมเพราะทนความร้อนที่เกิดจากไฟไหม้ไม่ไหว B จึงกล่าวกับผู้ร่วมสนทนาว่าให้ตองนึกถึงตัวเอง ถ้าเป็นตัวเองก็คงต้องกระโดดเหมือนกัน เพราะทนอยู่ในอาคารที่มีความร้อนสูงเช่นนั้นไม่ได้เหมือนกับคนที่พากันกระโดดลงมาตาย C ใช้ดัชนีปริงเฉท { *thi* } รูปแปร *thi*³³ ร่วมกับดัชนีปริงเฉท { *nb* } รูปแปร *nb*⁴⁵ เพื่อบอกให้ผู้ฟังตองคิดดู และขำให้ผู้ฟังเห็นด้วยกับสิ่งที่ตนกล่าว ในขณะที่เดียวกันผู้พูดก็คาดว่าผู้ฟังจะสามารถนึกออกและเข้าใจ ตลอดจนสนับสนุนสิ่งที่ตนกล่าว

8.2.11 เป็นที่น่าสังเกตว่าดัชนีปริงเฉทบางดัชนีที่พบในภาษาไทยนครศรีธรรมราช มีลักษณะทางเสียง และการแสดงหน้าที่คล้ายคลึงกับดัชนีปริงเฉทในภาษาไทยกรุงเทพฯ ที่ วัชรพล นุพนมิตร (2539) ศึกษาไว้ เช่น ดัชนีปริงเฉท { *nb* } แสดงการขำความและขอการสนับสนุนจากผู้ฟัง ดัชนีปริงเฉท { *ʔb* } แสดงการดำเนินผลัด ดัชนีปริงเฉท { *ʌb* } แสดงสถานะของสาระแบบนีกอยู่ ดัชนีปริงเฉท { *kha* } และดัชนีปริงเฉท { *khrap* } แสดงความศุภาพ และดัชนีปริงเฉท { *wb* } แสดงความไม่ศุภาพ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่าดัชนีปริงเฉท { *thi* } แสดงการขอให้ผู้ฟังปฏิบัติตามหรือแสดงการโน้มน้าวใจผู้ฟังเช่นเดียวกับดัชนีปริงเฉท *noe* ในภาษาไทยกรุงเทพฯ ที่วัชรพลศึกษา แม้ลักษณะทางเสียงของดัชนีปริงเฉททั้ง 2 ดัชนีนี้จะไม่เหมือนกัน แต่อาจสันนิษฐานได้ว่าดัชนีปริงเฉทดังกล่าวมีที่มาจากคำเดียวกัน

8.3 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาดัชนีปริงเฉทที่ไม่มีความหมายอ้างถึง (non-referential meaning) จากข้อมูลการสนทนาแบบกันเองที่มีความยาว 62 นาที 22 วินาที จึงยังอาจมีดัชนีปริงเฉทอื่นๆ ที่ผู้วิจัยมิได้กล่าวถึง ตลอดจนมีคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบจากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงเสนอข้อเสนอแนะที่คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาดังต่อไปนี้

8.3.1 การศึกษาดัชนีปริงเฉทในภาษาไทยนครศรีธรรมราชทั้งที่เป็นดัชนีปริงเฉทที่มีความหมายอ้างถึง และดัชนีปริงเฉทที่ไม่มีความหมายอ้างถึง เพื่อให้ได้ภาพรวมทั้งระบบของภาษาไทยนครศรีธรรมราช

8.3.2 การศึกษาคັชณีปริงเฉทในภาษาไทยนครศรีธรรมราช เปรียบเทียบกับคັชณีปริงเฉทในภาษาไทยถิ่นใต้ด้วยกัน หรือคັชณีปริงเฉทในภาษาไทยถิ่นอื่น เพื่อศึกษาว่ามีลักษณะที่เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร หรือมีที่มาจากคำเดียวกันหรือไม่ ทั้งนี้อาจจะเลือกศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะคັชณีใดคັชณีหนึ่ง เช่น การศึกษาคັชณีปริงเฉท { *na* } ที่ปรากฏในภาษาไทยนครศรีธรรมราชและภาษาไทยกรุงเทพฯ

8.3.3 การศึกษาคັชณีปริงเฉทจากข้อมูลการสนทนา ที่มีความยาวมากขึ้น และการศึกษาจากปริงเฉทที่นอกเหนือจากการสนทนาแบบกันเอง อาจจะทำให้พบรูปแบบของคັชณีปริงเฉท การแสดงหน้าที่ ตลอดจนคັชณีปริงเฉทอื่นๆ ที่ไม่ปรากฏในข้อมูลนี้เพิ่มเติม ยกตัวอย่างเช่น คັชณีปริงเฉท { *ʔaj ja* } ซึ่งสามารถแสดงความรู้สึกที่นอกเหนือจากที่พบในงานวิจัยนี้ คือ แสดงความสลดใจ เช่น “*ʔaj*⁴¹ *ja*³³ คนตายเยอะจัง” แสดงความเสียใจ เช่น “*ʔaj*⁴¹ *ja*³³ ไม่น่าชื่อของที่ร้านนั้นเลย แพงกว่าร้านนี้ตั้งเยอะ” แสดงความชื่นชม เช่น “*ʔaj*³³ *ja*⁴⁵ เก่งจริง สอบได้ที่หนึ่งอีกแล้ว” นอกจากนี้ยังมีรูปคັชณีปริงเฉทที่ไม่ปรากฏในข้อมูลนี้ เช่น *ʔat*³⁵ *do:j*³⁵ ซึ่งแสดงความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น

8.3.4 การศึกษาว่ามีคັชณีปริงเฉทใดบ้างในภาษาไทยนครศรีธรรมราชที่ปรากฏร่วมกันได้ เช่น *ta*³³ *na*⁴⁵ และมีคັชณีปริงเฉทใดบ้างที่ไม่สามารถปรากฏร่วมกันได้

8.3.5 การศึกษาเปรียบเทียบการใช้คັชณีปริงเฉทระหว่างกลุ่มผู้ร่วมสนทนาซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ เช่น วัย เพศ การศึกษา และสถานภาพทางสังคม ยกตัวอย่างเช่น การศึกษาการใช้คັชณีปริงเฉทในกลุ่มวัยรุ่น เปรียบเทียบกับการใช้คັชณีปริงเฉทในกลุ่มผู้ใหญ่ เพื่อศึกษาว่ากลุ่มคนที่ต่างกันมีผลให้เกิดการเลือกใช้คັชณีปริงเฉทที่แตกต่างกันเพียงใด